

Niinpä on koittanut se aika jolloin tontut hipistelee nurkissa ja kohta jo pukkikin kolistelee porstuassa. Joulu on meille ihmisille rauhoittumisen aikaa (pois lukien perheiden äidit), hevosille taas on yks hailee onko joulu vai juhannus. Toki ne huomaavat, että ihmiset ehkä antavat niille herkemmin porkkanaa ja piparia. Täällä tallilla tuppaa nämä eri pyhät jäämään tästä syystä huomiotta, kaikki päivät kun on tehtävä työtä hevosten eteen. Mutta jouluna pari iltaa syödään vain kinkkua ja muita jouluherkkuja ja siitä ei tingitä.

Kuukauden ratsastajaesittely

Aino Mäkinen kuuluu kokeneimpien ratsastajiemme kaartiin ja hänen vakioratsujaan onkin haastava Roo.

Kauanko olet ratsastanut: - Aloitin 6-vuotiaana Hopean tallin talutustunneilla, Sittenmin olen ratsastanut useissa paikoissa, ja seurasin usemmalle tallille hoitohevoseni perässä.

Miksi ratsastat: Se on mukavaa ja hevosten takia. Ratsastus on myös hyvää urheilua ja on kivaa tehdä yhteistyötä hevosten kanssa.

Millainen ratsastus on mieleesi: Ennen hyppäsin paljon, mutta myös kouluratsastus ja puskaratsastus on hauskaa.

Mistä haaveileit: Isompana ehkä oma hevonen jonka kanssa voisi harrastaa. Kilpailmiseen

panostaminen vie ehkä liikaa aikaa ja on myös aika kallista.

Mikä on suosikki hevosesi: Kaikki, no jos yksi pitää sanoa niin Roo. Se on niin sympaattinen ja ja leppoisa tallissa.

Jee, kesää kohti eli kevätkausi 2011

Uuden vuoden ensimmäinen ratsastuskausi alkaa jo 3.1. maanantaina ja loppuu perjantaihin 27.5., viikkoja kertyy 21.

Kauden maksu jaetaan kahtia, ensimmäiseen 11 kertaa ja toiseen 10. Ensimmäinen erä 286 eur tulee maksaa toiseen ratsastuskertaan mennessä. Toisen erän 260 eur eräpäivä on 18.3.

Tunnin hinta kausimaksuna on 26 eur sis alv. Lisätunnit tai saman perheen muut ratsastajat tuntihinta 23,4 eur. Maksut maksetaan tilille: Perriertalli/Tiina Mäkinen 147850-49437 (Nordea), laita maksuun tiedoksi ratsastajan nimi. Erikseen maksettuna "irtotuntina" tunnin hinta on 28 eur.

Ryhmäjaot ja päivät säilyvät samoina, jos on muutostoiveita niin puhu Jukan kanssa.

Kauden lopulla pidetään jälleen perinteinen kouluratsastuskilpailu, jossa halukkaat pääsevät näyttämään mitä on opittu ja mittaamaan osaamistaan myös tallin ulkopuolisia ratsukoita vastaan. Suunnitelmissa on myös järjestää 1-2 vähän isompaa kisaa ensi vuonna, nyt kun on uusi koulukenttäkin. Niihin pääsee myös mukaan ratsastajiamme.

Hurja talven alku

Eipä ole kertaakaan niinä reiluna kymmenä vuotena, kun on täällä Pernajassa ratsasteltu, tarvinnut jättää vielä marraskuussa pakkasen takia ratsastuksia väliin.

Mutta nytpä talven ryntäyksestä marraskuun viimeisinä päivinä pakkasen paukkui parissakymmenessä asteessa. Yleensä on päästy ratsastamaan ulkokentillä vielä joulukuun alkua pitkälle. Lumi tulikin sulalle maalle ja esteetkin piti kaivaa lumen alta suojaan.

Mutta katsokaa nyt oheista kuvaa, se on otettu laitumen viereltä takapelloille menevältä tieltä. Lunta oli kinostunut toista metriä. Kuulemma ilmaston lämpeneminen aiheuttaa talvien kylmenemistä ilmapirtojen muutosten takia.

Jos viime talven tyypiset talvet alkaa toistua, on pakko ruveta harkitsemaan maneesin eristämistä.

Kuva: lunta oli jo marraskuussa riittämiin ja pakkasta kuvan ottohetkellä -18C

Mikä hevosiään?

Ressu-poni herättää tunteita kaikissa jotka sen kanssa joutuvat tekemisiin. Luonteikas pikkuponi arvioi yhdellä silmäyksellä ovensa aukaisijan, ja hivenenkin epävarmoille se irvistelee ja näyttää hampaitaan sekä kääntää takapuoltaan. Jos tämä ei tepsii, se potkii seiniin tai kolisuttaa hampaillaan ruokakupiaan. Tuuhean ja joka suuntaan säkenöivän porroisen harjansa kanssa se osaa

näyttää leijonalta. Komeuden kruunaavat ilkikuriset ja eriväriset silmät. Yleensä viimeistään tässä vaiheessa ratsastajat sulkevat sen oven pöksyt tutisten.

Tunnilla se halutessaan vain

pysähtelee, jos kokee että ratsastaja ei ole tehtäviensä tasolla.

Kertaakaan Ressu ei ole kuitenkaan oikeasti purrut tai potkaissut ketään, kaikki on vain sen näytelmää ja voi nähdä sen käkättävän sisäänpäin onnistuessaan pelleilyssään.

Monen Ressuun tottuneen kanssa poni on aivan kiltisti, vaikka pientä protestointia saattaa pitääkin kasvojensa säilyttämiseksi.

Opetuskäytössä Ressu tekee välttämättömän mutta ei yhtään liikaa. Oikeasti se osaa kulkea hienosti peräänannossa ja tekee komeat väistöt, laukanvaihdot ja vaikka mitä, mutta mitä turhia miettii Ressu. Esteitä harjoitellessa se syttyy todella nopeasti ja kilpaponi-moodi tulee päälle. Vaatii opettajalta paljon harjoitteita niin, että se ei innostu liikaa.

Mikä on tämän sinisilmän tarina?

Ressu eli viralliselta nimeltään Kai-Reelia syntyi Virossa ja täyttää ensivuonna 14 vuotta. Tarina kertoo, että sen isä olisi täysverinen englantilainen ja äiti shettis.. ? jos totta, selittäisi monta juttua. Nuorena ponina se voitti Viron ponien kenttämestaruudet kahdesti. Meille sen tie kävi siten, että tyttäreemme Juuli tarvitsi Millin jälkeen suurempaa ponia. Kun kuulimme Ressusta, kävimme sitä siellä katsomassa, eli noin 6 vuotta sitten.

Ressu asui tallilla joka sijaitti vain 3-4 km Tallinnan satamasta aivan kaupungin keskustan tuntumassa. Heidän ratsastuskenttensä toisella sivulla oli juna-asema, asemalla olevat ihmiset eivät näyttäneet kiinnostavan mitään huomiota kentän tapahtumiin, eivätkä hevoset piitanneet junista. Koko n. 20 hevosen tallilla mahtui olemaan yksi pieni tarha hevosiä varten, silti hevosia näytettiin hoidettavan erittäin hyvin.

Kuva: Ressu kilpailuissa Virossa

Ressun omistajan poika, jo aikuinen mies hyppäsi malliksi Ressulla erilaisten (mm. autonrenkaita, kuormalavoja) yli metrin korkeiden esteiden yli, ja myös Juuli kokeili sitä ja hyvin meni.

Niinpä sitten teimme kaupat ja tulimme parin viikon päästä trailerin kanssa uudestaan hakemaan sitä. Kotona ilmeni, että Ressu hyppäsi 10-vuotiaalla Juulilla hyvin, mutta uusinoissa vauhti oli jo usein liiankin kovaa, eikä Juuli jaksanut oikein pitää vahvaa ponia. Pari rusettia tuli siitä huolimatta.

Kävimme sillä harjoituksissa Eholla ja kerran isompi kokenut tyttö hyppäsi sillä 120 cm radan ja Ressu pyyhkäisi sen kevyesti hevosten väleillä (eli esteväliä sovitettu hevosille). Virossa sillä oli jossain näytöksessä hypätty 140 cm estettä, joten kapasiteettia sillä on valtavasti.

Kun sitten vaatimustason noustessa lähelle metriä radoissa, se oli Ressusta niin hauskaa, että se usein esteiden jälkeen teki aivan valtavia pukkeja. Sillä seurauksella, että Juuli tuli sieltä useampaan kertaan täydestä vauhdista rajusti alas. Lopulta oli pakko todeta, että tähän vaiheeseen Ressu ei ollut sopiva ratsu ja niinpä meille tulikin sitten Thielo. Ressua ei haluttu myydä ja sitä kokeiltiin opetuskäytössä. Siinä sen temperamentti ei pääse liiaksi valloilleen.

Saadakseen vaihtelua Ressulle veimme sen pari vuotta sitten Kotkassa aluekisoissa edistyneen tuntiratsastajamme Gretan kanssa ja pari meni puhtaasti 90 cm perusradan uusintoineen. Melkoinen saavutus sekä ponilta että ratsastajalta. Ressulla oli vuosien tauko eikä ratsastajalla kokemusta tuon tason kisoista lainkaan.

Ehkä Ressu vielä pääsee radoille sopivan ratsastajan löytyessä, se pärjäisi vielä helposti kansallisellakin tasolla, mutta vuodet vierivät Ressullekin. Onneksi meillä kuitenkin on tällainen osaava poni oppilaillemme.

Uutisia maailmalta: Totilas sai uuden ratsastajan

Totilas, tuo musta ori joka tanssii niin kuin ei olisi tästä maailmasta myytiin USA:ssa pidettyjen

Matthias Rath, kuva Reiterrevue

kiivasta keskustelua tai pikemminkin riitelyä valmennusmenetelmistä. Ja samalla Saksa, joka on vuosia hallinnut kouluratsastusta maailmalla, menetti tuon aseman Hollannille. Hollannin menestystä johdatti nimenomaan maailmanennätys-ori Totilas.

Myynnin jälkeen käytiin kova arvuuttelu siitä, kuka on uusi ratsastaja. Paikka on kova, sillä Edward Galin ja Totilaksen työtä on paha panna paremmaksi. Hehän ovat voittaneet kaikki kisat MM:t mukaan lukien ja tehneet siinä sivussa maailmanennätyksiä pisteissä.

Galin saappaisiin Totilaksen selkään nousee nuori 26-vuotias Matthias Alexander Rath. Hänen

perheensä tai rikas äitipuoli sijoitti Totilakseen rahaa ja he ovat siis nyt sen osaomistajia. Hevosen hinnaksi on arvioitu sellaiset rapiat 15 miljoonaa euroa.

Toivottavasti Matthias pääsee sinuiksi Totilaksen kanssa. Joka tapauksessa sen ratsastaminen on kenelle tahansa kerran elämässä tilaisuus, koska toista vastaavaa hevosta ei ole eikä varmaankaan ihan heti tule.

Muistoja viime kesältä

Porvoon raviradalla järjestettiin laukkakilpailut, joihin osallistui myös meillä valmennuksessa käyvä Terhi Tyni Rokkarinsa kanssa. Osaa otti myös hänen shettiksensä, ja molemmat parit voittivat lähtönsä, vaikka shettiksen ratsastaja näyttääkin jo siltä että viimeinen kesä shettiksillä on menossa. Mielenkiintoista muuten, että yleisöä kuvasta päätellen näkyi olevan enempi kuin monissa "oikeissa" ratsastuskilpailuissa.

Kuvaaja: Anette Naroma

Mikä vuoden paras juttu

Kerro mikä oli mielestäsi paras juttu tai paras koko tiedotelehti vuonna 2010

Olisi mukava tietää mikä vuoden tiedotteista tai mikä niiden jutuista oli sinusta paras, hauskin tai hyödyllisin. Toivoisin myös jos voit lyhyesti kertoa miksi juuri se, mutta perustelu ei ole pakollinen.

Vastata voit vapaamuotoisesti joko sähköpostilla tai jättämällä vastauksesi satulakopin postilaatikkoon. Vastausaikaa tammikuun 15. saakka.

Kaikkien vastanneiden kesken arvotaan palkinnoksi laatikollinen pusuja.

Loppuva vuosi on tuonut tullessaan kaiken näköistä ja lähestyvä vuoden vaihde muistuttaa taas siitä että vuodet vierivät ja niitä kertyy reppuumme kunnes se painaa liikaa. Vuosien etenemisen huomaa meikäläinen parhaiten siitä, että ratsastajiemme jalustinten remmejä on säädettävä ajoittain pitemmäksi. Samalla ratsastajalla vuodessa äkkiä parikin reikäväliä on lisättävä pituutta. Ja siitä, että itsekin jo kiipeän mieluiten pallilta hevosen selkään.

Mitä ja ketä näemmekään ja koemmekaan ensi vuonna jää nähtäväksi.

Omissa hevosissamme jännitystä tuo kesällä varsova Nemea, kisaauransa aukaiseva 4-vuotias Emmi, ja Daphne jonka pitäisi kilpailla 7-vuotiaiden sarjaa vallan vaativa B-tasolla.

Hyvää Joulua ja Uutta Vuotta!

www.perriertalli.fi